

Roser Segimón, l'altre vincle de la Pedrera amb el Baix Camp

Nascuda a Reus i vinculada a l'Aleixar, va ser clau per tal que Gaudí fos l'encarregat d'edificar la Casa Milà

Una imatge de la Pedrera | Nació Digital

Ara fa **150 anys que va néixer a Reus Roser Segimón**, una dona desconeguda però amb una vida apassionant i amb un llegat importantíssim per a Catalunya i per al seu **poble d'adopció, l'Aleixar**. La seva adolescència va ser a cavall entre l'Aleixar i Reus, on la família es va fer construir un **mas** l'any 1882. Un mas, per cert, ben conegut i que va inspirar textos del popular **escriptor Marià Manent**, emparentat amb els Segimón.

El matrimoni amb l'"indiano' Guardiola

Amb tan sols 22 anys, Roser Segimón es va **casar amb Josep Guardiola**, un *'indiano'* de 60 anys que havia fet fortuna a Amèrica gràcies al cultiu de canya de sucre en una finca a Guatemala. Segons s'explica, aquesta era tan gran que calien dos dies a cavall per a recórrer-la sencera.

Guardiola se'n va anar de l'Aleixar amb tan sols 16 anys, enfrontat ideològicament amb la seva família de tradició carlista i monàrquica. Es va establir primer a Califòrnia i després a Guatemala, on es va enriquir de manera extraordinària. Guardiola va decidir tornar al poble a passar els seus últims anys amb la seva muller guatemalenca i la seva filla mulata. Durant el viatge transoceànic, però, la seva dona va morir. Un cop superada la desgràcia, Guardiola i la filla es van instal·lar a l'Aleixar, on el nou ric va mostrar-se generós amb la seva vila natal i hi va pagar la construcció d'un hospital-

asil inaugurat el 1892.

A l'Aleixar, la seva filla Lola va establir amistat amb la jove Roser Segimón; sorprenentment, al cap de poc temps aquesta es convertiria en la nova muller del seu pare, l'adinerat Josep Guardiola, **40 anys més gran que ella**. La curiosa parella va anar a viure a l'apassionant París de finals del segle XIX. Allà van gaudir de la vida gràcies a les abundants rendes que proporcionaven les possessions de Guardiola a Guatemala i al Brasil i de les accions que tenia del canal de Panamà. Tot i la gran diferència d'edat, la parella va gaudir de 10 anys de felicitat i amor a la ciutat de la llum fins que, el 1901 i amb 70 anys, Guardiola va morir d'una embòlia. **Segimón va heretar una autèntica fortuna**, 15 milions de pessetes i diverses propietats, que al canvi actual vindrien a ser uns 400 milions d'euros.

El 'dolce far niente' de Milà i Camps

Per fer-se passar el disgust va decidir passar una temporada a la localitat francesa de Vichy, on **va conèixer Pere Milà i Camps**, un jove de la burgesia barcelonina amant del 'dolce far niente', i amb qui es va casar el 1905. El nou matrimoni va ser **objecte de les xafarderies** dels seus conciutadans, en considerar que Milà i Camps s'havia casat amb Roser Segimón per interès, tot fent-se popular la dita que es preguntava "si en Milà s'havia casat amb la vídua del Guardiola o amb la Guardiola de la vídua".

La parella va comprar un xalet del passeig de Gràcia que, al cap d'un temps, va decidir enderrocar per aixecar-hi una casa on viure a la planta principal i llogar la resta d'habitatges. L'admiració que sentia Pere Milà i Camps per **Antoni Gaudí**, i el fet que Roger Segimón conegués Gaudí de la seva joventut a Reus, van ser decisius per tal que l'insigne arquitecte fos l'encarregat d'edificar el que vindria a ser la **casa Milà**, coneguda universalment com **la Pedrera**.

La complicada relació amb Gaudí

La relació entre els Milà-Segimón i Gaudí no va ser gens fàcil. Van tenir problemes per l'elevat cost de les obres que van superar de molt el pressupost inicial, pels constants canvis que Gaudí introduïa a la construcció de l'edifici i per qüestions estètiques. El conflicte també va afectar l'Ajuntament de Barcelona, que els va fer pagar una multa de 100.000 pessetes perquè la casa superava les dimensions establertes. Per resoldre les irregularitats, el consistori va decidir declarar l'edifici 'monumental'.

Milà i Camps s'ho va passar malament, durant l'inici de la guerra. De tradició monàrquica i conservadora, es va haver de refugiar dels anarquistes a França. La parella va tornar a Barcelona acabat el conflicte, moment en què van recuperar la casa que havia estat requisada pel PSUC. Segimón es va tornar a quedar vídua el 1940, si bé va seguir vivint a la Pedrera fins a la seva mort, el 1964, amb 94 anys.

Sense fills

Tot i els seus dos matrimonis, la Roser Segimón no va tenir cap fill. Ara bé, la família Milà ha donat personatges ben populars com el Llorenç Milà, nebot polític de la Roser, que va ser el dissenyador de la motocicleta Impala de la marca Montesa. També cal apuntar que Lorenzo Milà i Mercedes Milà

són néts del germà de Pere Milà, marit de la Roser Segimón. Populars periodistes procedents de l'alta burgesia catalana i que ara treballen per a les televisions estatals.

Malgrat haver nascut a Reus, **Segimón va sentir-se seu l'Aleixar**. Hi va fer generoses aportacions per a la millora de la capella del Roser i de l'església parroquial. També va costejar la centraleta telefònica i l'empedrat dels carrers. Per tant, no és d'estranyar que volgués que l'enterressin a l'Aleixar, a la cripta del seu primer marit, Josep Guardiola. Un fet curiós, si tenim en compte que Guardiola va deixar escrit en el seu testament que si la Roser Segimón es tornava a casar, no se la podria enterrar a la seva tomba de l'Aleixar. Tot un caràcter, i fins al final.